

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

15

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

EGÅ
VED ÅRHUS
ungdoms
højskole

Egaa-Bogen

1984

Egå-bogen 1984

Som et resultat af nogle drøftelser i både elevforeningen og skolekredsen har Egå-bogen fået en ny status.

Egå-bogen har indtil nu været elevforeningens årsskrift, men som årene er gået er det ikke blevet lettere at lave et skrift som både skal være organ for de sidste nye elevhold, være bindeled mellem skole og gamle elever og mere eller mindre officielt vise skolens ansigt. De stigende udgifter til trykning og forsendelse har desuden belastet elevforeningens regnskab meget. Det er derfor en naturlig konsekvens at Egå-bogen fra og med i år udgives af skolen.

En redaktion sammensat af medlemmer af skolekredsens bestyrelse og medarbejdere fastlægger indholdet. Enhver interesseret kan få bogen tilsendt mod betaling af fremstillingsprisen, for tiden 25 kr.

Vi håber denne nyordning kan være en afklaring og en styrkelse af både Egå-bogen og det arbejde elevforeningen udfører. Og vi håber mange af både skolekredsens og elevforeningens medlemmer vil tage imod Egå-bogen så den kan blive et frugtbart bindeled mellem skolen og alle I der udgør dens bagland.

Redaktionen ønsker sine læsere en glædelig jul og et godt nytår!

Inge Kaae

Anders Willemoes

Elo Madsen

Indholdsfortegnelse

Egå-bogen	2
En hilsen fra Peter Plys	3
Flyvningens muligheder	4
At blive fjerklædt	7
Myten om det lille menneske	10
Naturtur t/r	12
Mølle i modvind og op ad bakke	14
Informatik - hvorfor nu det?	23
Idræt - nu igen	25
Sommerkurset '84	28
Folkemusik '84 og '85	31
Nyt fra højskolen	35
Ny på Egå	38
Medarbejderne	40
Bestyrelsen	42
Eleverne	44

Tegningerne side 5 og 12 er udført af Bjørn Dybkjær.

Alle fotografier er af Erik Pill Christensen.

En hilsen fra Peter Plys

I bogen »1984«, som George Orwell skrev i 1948, beskriver han et fremtidssamfund som fuldstændigt behersker de mennesker der lever i det. Ikke kun ved hjælp af brutale midler men også ved at man simpelthen bestemmer hvad folk skal tænke. I Ministeriet for Sandhed, hvorfra al propaganda og indoktrinering styres, har man bestemt at alle skal lære at tale NYSPROG, et sprog hvor de forholdsvis få ord alle har en ganske bestemt betydning. Samtidig afskaffes - og forbydes - alle gamle ord. NYSPROG udtrykker nøjagtigt systemets meninger - og samtidig er enhver anden tænkning umulig.

Nu er det 1984, og vi forstår at kender vi ikke sådanne nyord som informatik, programmering, bits, bytes og Ram sættes vi håbløst uden for samfundsudviklingen. Så de ord må vi jo i gang med. Noget andet er så at huske de gamle, almindelige ord. Den tænkning der lever i de ord og de fortællinger skulle gerne være mulig - og tilladt - en tid endnu ...

»Lad os gå hen og besøge dem *alle sammen!*« sagde Peter Plys, »for når man har gået en lang vej i blæsten og pludselig kommer ind hos en eller anden som siger: »Goddag, Plys! Du kommer lige i rette tid til at få en lille mundsmag af et eller andet« og man *kom* i rette tid, så synes jeg at dagen er en ualmindelig vellykket dag!«

Grislingen syntes, at de burde have en grund til at gå og besøge dem alle sammen, og om Plys ikke kunne tænke på sådan en grund? Det kunne Peter godt. »Vi vil gå fordi det er torsdag. Vi vil gå og ønske dem alle sammen en glædelig torsdag«, sagde han. »Kom Grisling!«

Hilsen

*Mogens Bedsted
Margriet de Noord
Egon Christensen
Erik Pill Christensen
Mette Dyhrberg
Annelise Gregersen
Lorelies Hansen*

*Torkild Holst
Inge Lise Vorre
Else Jensen
Jesper G. Jespersen
Pernille G. Jespersen
Sus Lindeløv*

*Elna Marie Madsen
Elo Madsen
Louis Mogensen
Inge Nielsen
Bente Buus Olsen
Jan Rasmussen
Finn Lykke Schmidt*

Flyvningens muligheder

»Hvor meget mere er der ikke ved at leve nu. I stedet for vores trøstesløse puklen med at komme frem og tilbage til fiskebådene har livet fået mening! Vi kan løfte os ud af uvidenheden, vi kan erkende os selv som enestående kloge og dygtige væsener. Vi kan blive frie! Vi kan lære at flyve«.

Dette er et citat fra Richard Bachs bog »Jonathan Livingston Havmåge«. I den bog giver forfatteren klart udtryk for en forundring over, at de fleste måger ikke ulejlig sig med at lære mere end netop de simpleste af flyvningens principper, og at det kun drejer sig om at kunne nok til at skaffe sig føden. Men for Jonathan er det anderledes. For ham kommer det mere an på det at flyve end på det at æde. Citatet brugte jeg i min velkomst til de elever, der startede på Egå Ungdoms-Højskole den 3. sept. i år. Heri udtrykkes der efter min mening en stor del af højskolens ide. Højskolen rummer i sig muligheden for det »at lære at flyve«.

I uddannelsessystemets skoler drejer det sig oftest om »puklen med at komme frem og tilbage til fiskebådene«. Igennem uddannelsessystemets skoler skaffer vi os den materielle baggrund for vor eksistens. Konkurrencen om pladserne i arbejdslivet er i de sidste 10 år skærpet. Vi må gå mere og mere i skole for at kvalificere os til den uddannelse, vi gerne vil i gang med, og i den skole er der kun lidt tid til det »at lære at flyve« - kun lidt tid til at beskæftige sig med sider af tilværelsen, der gør, at vi har større mulighed for at møde oplivelsens øjeblikke. De øjeblikke der gør, at vi mennesker får energi, overskud, inspiration og trang til at tage fat på ting der ligger uden for den daglige »puklen«.

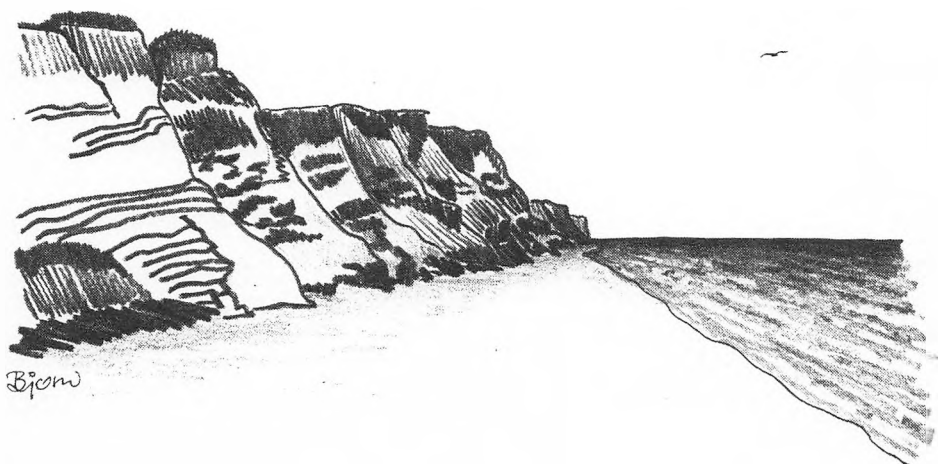
Højskolen er et af de steder, hvor der eksisterer muligheder for det »at lære at flyve«. Det fællesskab, der kan skabes på en kostskole er noget helt specielt, og i fællesskabets kraftfelt eksisterer mulighederne. Kun de personer, der er på den enkelte højskole, kan sætte grænserne for, hvad der skal arbejdes med, og hvordan der skal arbejdes - forudsat at der arbejdes inden for den enkelte højskoles målsætning og inden for højskolelovens rammer. Hvis et højskoleophold skal lykkes, forudsætter det åbenhed hos hver enkelt - både medarbejderen og eleven. Alle må være åbne for »flyvningens muligheder«, være åbne for påvirkninger og være villig til at lade sig ændre. I konkurrencen lukker vi af for påvirkninger og for det at give. Det duer ikke, at du giver dine egne fiduser fra dig, så stiller du dig selv ringere.

At der i dag er mange, der har lyst til at give sig selv muligheder for »at lære at flyve« ses tydeligt af det stigende antal elever, der deltager i et højskolekursus. Det gælder både de lange og de korte kurser. Samtidig er der særdeles stor interesse for at oprette højskoler. Der er nu lidt over 100 højskoler og i undervisningsministeriet ligger der ansøgninger om godkendelse af over 40 nye højskoleprojekter. Der er altså stadig energi og interesse i kredse i Danmark for at gå igang med det store arbejde det er at oprette en højskole.

Det er mange penge, der skal samles ind for at en højskole kan starte. Ministeriet har forsøgt at stramme retningslinierne op for oprettelse af nye højskoler for at præcisere, hvad der skal være forudsætningerne for at en ny højskole kan godkendes. En af de nye ting er, at der nu ikke kan forventes statslån eller rentesikrede lån de første 5 år efter skolens godkendelse. Det betyder, at det er endnu flere penge, der skal skaffes. Desværre kan man frygte, at denne stramning rammer de højskoleinitiativer, der har rod i en folkelig bevægelse, hvorimod det økonomiske ikke betyder så meget for de højskoleinitiativer, der har en nær kontakt til forskellige organisationer. Hvis frygten viser sig at være velbegrundet, er det en særdeles uheldig konsekvens af dette punkt i de nye retningslinier.

Det kræver en særdels stor arbejdsindsats at oprette en højskole, og det samme kræves der af medarbejdere og forstander de første år på en ny højskole. Derfor er det godt, at det i de nye retningslinier er fastsat, at der foruden en forstanderbolig skal være bolig til mindst 2 medarbejdere i umiddelbar nærhed af skolen. Kun på den måde kan arbejdsbyrden fordeles rimelig og kun på den måde kan alle indgå i et naturligt fællesskab med eleverne. Det fællesskab som er forudsætningen for at højskolen lykkes. At flyvningens øjeblikke kan opleves.

Gunhild Skovmand Jensen

At blive fjerklædt - en fortælling

Hun gik hen ad gaden med en sang indeni, en sang om lys og mørke, om at være bange og om livets små glæder, som hendes bedstemor kaldte dem. Det var sent og mørkt, heldigvis havde hun aldrig været mørkerød. Alligevel satte hun foden hårdt mod flisen. Nogle sagde, at hvis mænd kan mærke, at man er bange, så er muligheden meget større for vold.

Pludselig gik alt lyset ud, og en skikkelse kom helt op på siden af hende. Hun vendte hovedet hurtigt, men kunne ikke se hans ansigt tydeligt. Som de nu gik videre, lagde hun mærke til, at hans skridt var stille og bløde. Det syntes som var han en bjørn. »Du må lære mørket at kende«, sagde han roligt og lidt faretruende. »Ja, men jeg er aldrig bange for mørke«, svarede hun straks. »Du har nok lært at tage dig sammen, hvad?«, sagde han og forsvandt lige så stille som han var kommet.

Gadelyset kom igen, og hun gik langsomt hjemad.

Hjemme i sengen følte hun for første gang efter mørket, hun havde indeni. Hun mærkede angsten for de voksnes mørke. De voksnes liv var så sort og alligevel lod de som om, det var lyst. Så kom tankerne, hun gemte længst væk: Ja, det måtte være det værste: at vågne en morgen og ingen lyst have. Måske kunne lysten til at leve pludselig forsvinde, og hvad så?

Hun lå og forestillede sig de ting, hun havde lyst til: At gå en tur med hunden - tanken om at følges med den blev til en dybgrøn fjer, som hun satte fast på brystet. At stryge bedstemors tynde hud over håndens knogler - den fornemmelse blev til en mørkerød fjer. Af en eller anden grund satte hun den på overarmen, så den strittede lidt bagud. Hun elskede at løbe lige så hurtigt, hun kunne i modvind, så det blev til en af de grønne fjer, hun satte på brystet. Herefter gjorde hun sig til vane hver aften at finde tre ting, hun havde haft lyst til engang eller kunne forestille sig at få lyst til engang. De blev til fjer, som hun satte overalt på sin krop.

Til sidst stod hun helt fjerklædt, og den aften vovede hun sig op på loftet for at gå ud på taget og prøve sin dragt. Trappelyset slukkedes. Der var helt mørkt, hun stod der med alle sine fjer. Lige pludselig troede hun slet ikke på, at hun kunne flyve - med de tykke ben - og med fjerene, som bare hang ned fra hende. Hvor havde hun dog kunnet tro, at hun kunne flyve?

Det var nok fordi hun så gerne havde villet tro på det. Hun var selv ligesom de voksne, som ville have tilværelsen skulle være lys! - for som de sagde: »der er altid muligheder for den, der vil«. »For virkelig at ville, må du kende mørket«, sagde en stemme roligt inde fra loftet. Hun lagde hurtigt de smukke fjer fra sig i en kiste, der stod deroppe, og for så ned ad trapperne - ned i seng.

Næste morgen havde hun ikke lyst til noget som helst. Solen skinnede fra en skyfri himmel. »Hjælp, nu skal jeg nyde det gode vejr. Jeg skal tage til stranden og ligge i det varme sand«, tænkte hun. »Alle er glade og tager til stranden i sådan et

vejr, man ved aldrig hvor længe det holder«, kunne hun høre moderen sige. Så hun stod op og tog alligevel til stranden. »Det var dejligt«, sagde hun til moderen, da de kom hjem. Så forsvandt hun hurtigt ind på sit værelse.

Om aftenen gik hun op på loftet og åbnede kisten. Hun stod og kikkede på alle sine fjer, da en hånd rakte ud efter hende fra kistens bund. Bevægelsen havde noget bydende over sig. »Kom med mig«, lød der en stemme nede fra mørket. Instinktivt rakte hun ud efter hånden. Den greb kraftigt fat og trak hende ud gennem kistens bund. Her befandt hun sig på en lys landevej med sin hånd hvilende i en gammel kones krogede hånd. Landskabet var åbent, vinden susede i træernes nøgne grene, og det var koldt. Den gamle kone strakte den anden hånd ud og sagde: »Dette land kan blive dit, hvis du lærer det at kende«.

»Et sted, der er mit?«, hørte hun sig selv sige og kikkede ud af vejen, som slyngede sig uden om nogle dybe kratere. Hun kunne mærke, at de virkede dragende på hende, men hun turde ikke gå hen og se ned i dem. Indimellem var der kratere fyldt med vand, så de lignede runde søer. De måtte være dybe.

Hun holdt sig på vejen, da hun begav sig afsted - og det blev koldere og koldere.

Inde mellem træerne så hun pludselig en smuk ung mand helt klædt i grønne fjer. Hun løb efter ham, varmen skyllede igennem hende. De dansede i netværket, som skyggerne fra de nøgne træer kastede på jorden.

Men næste morgen var han væk, og søerne var alle dækkede af is med et grønt skær. Hun kravlede forsigtigt ud på isen og kikkede ned igennem den. Der nede så hun en mand og en kvinde. Manden havde et fjernt udtryk i øjnene, som var han helt i sin egen verden. Kvinden var meget smuk, men havde ingen mund. Med tårer i øjnene så kvinden på, at mandens øjne forsvandt. »I må få mine øjne og min mund, når blot I vil elske hinanden«, råbte hun. Straks mistede hun både øjne og mund. Og forsigtigt kravlede hun ind på land, mens hun følte for sig med hænderne.

Her lagde hun sig til at sove under et træ, og henimod aften mærkede hun en hånd i sin. Det var den grønne, unge mand, der var kommet for at hente hende til en dans. Han svang hende, så det intet gjorde, at hun ikke kunne se. Henad morgenstunden var de ved randen af et krater, og de vidste begge to, at hun skulle derned.

Roligt steg hun ned i det runde hul. Længe gik det nedad, indtil hun mærkede, at hun stod foran nogen. Da brast hun i gråd og græd længe, inden hun faldt til ro. »Du må væk herfra, inden natten igen går over i dagen. Kun dit eget stærke ønske kan bringe dig videre - ja, så langt, at du ikke længere skal flakke om«, hørte hun en dyb stemme sige.

Hun ønskede - hun ønskede, at hun måtte møde en, hun kunne regne med til sine dages ende. En, der kunne se, at hendes øjne var dybe, så de tykke ben ingen betydning havde. Hun ønskede at møde ham, der var dukket op den aften på gaden. Lige gyldigt hvem eller hvad han var.

Hun sad lige så stille med armene om knæene i det purpursorte mørke. Det

følte som en fløjlskappe omkring hende. Hun vidste, at her kunne hun kun blive til dagen vandt over natten, hvis ikke hun ville dø. Som hun sad der, begyndte noget at spire og vokse under hendes hud. Der kom buler overalt, som om noget indefra ville ud. Det myldrede med liv indeni hende. Det var ikke hende, der gjorde noget, hun lod det bare ske. Til sidst rejste hun sig. Fjerene var brudt igennem huden til en ham, der gjorde hende fjerklædt fra hoved til fod. Hun løftede vingerne - og de kunne bære.

Langsomt hævede hun sig, og snart kunne hun se ud over landskabet med dets skove og kratere. De dybe søer var igen isfri, og der lugtede af forår og grøde. Hun svang sig med sin grønne krop og de dybtrøde vinger. Hun jublede og så med en klarhed, hun ikke tidligere havde kendt.

Da så hun en bjørn komme gående i horisonten. Den gik oprejst med solen i ryggen. Hun landede, foldede vingerne sammen og gik den roligt og forventningsfuldt i møde. Bjørnen lagde armene om hende. Hun smeltede sammen med dens tykke, varme pels. Sammen bevægede de sig fra side til side, mens han holdt om hende som i en nænsom vals. En tåre trillede ned ad hendes kind og efterlod en våd skygge på hans bryst. Det susede, og tiden gik i stå.

Så var bjørnen væk. Straks bredte der sig en stor varme indeni hende, og hun gik igen rask afsted med sin nye viden om, at hun havde en bjørn indeni. Han var hendes.

Birgit Mahler.

Myten om det lille menneske

Der var engang for længe længe siden. Det var lige efter alle tings skabelse. Bortset fra jorden eksisterede der kun to andre riger i universet. Det ene var ondskabens rige, hvor kun gru og gemenheder trivedes. Det andet var godhedens rige, hvor kun kærlighed og hengivenhed trivedes.

På jorden gik et lille menneske rundt og ledte efter sandheden, men ligemeget hvorhen det så, var sandheden altid forgængelig. Kun kunne mennesket besidde

den i kort tid, så forsvandt den igen. Det rettede da sit blik mod de to fremmede riger i det fjerne, og besluttede sig så for at forsøge på at finde sandheden der. Det føltes mest naturligt at starte i godhedens rige. Og sandelig.

I det samme det trådte ind af porten, fyldtes den lille krop med ømhed og varme. Overalt var der kærlige væsener, som aldrig tænkte på at stifte ufred. Aldrig et ondt ord hørte mennesket. Kun forståelse og grænseløs tillid. Dette må være sandheden, tænkte det ved sig selv. I denne smukke verden vil jeg blive for evigt.

Efter et stykke tid sneg en underlig følelse sig imidlertid ind over det lille menneske. I stedet for at føle sig mere og mere beruset i en stadig renere lykkerus, opdagede det til sin store forbavselse, at det følte mindre og mindre. Ja. Til trods for at mennesket næsten havde glemt alt om ondskaben, og kun var omgivet af kærlighed og smukke ting, følte det heller ikke lykken længere. Kun tomhed bredte sig i den lille krop. Så tom følte mennesket sig, at det var lige ved at forsvinde. Jeg må bort, tænkte det, og med sine sidste livskræfter åbnede det porten til godhedens rige, og styrtede sig hovedkuls over i ondskabens rige.

Efter at have sundet sig lidt, åbnede mennesket forsigtigt øjnene. Alt var anderledes her. Onde væsener gik rundt i mørke og beskidte omgivelser, og var nedrige og gemene mod hinanden. Her herskede i sandhed det onde selv. Perversion og sjofelhed var rigets moral. Først blev det lille menneske grebet af stor fortvivlelse og skræk, men det følte også, at tomheden i kroppen var ved at forsvinde igen. Kan det virkelig være her sandheden findes, tænkte mennesket, og kløede sig i nakken. Der var en uhyggelig vellyst og tiltrækning ved dette riges afskyelighed. Det lille menneske begav sig længere ind, og begyndte at deltage i alskens grusomheder. I en grim tid deltog det i det ondeste onde.

En nat mens det lå og sov ud i sølet, rantes det af den samme snigende tomhedsfornemmelse, som det også havde følt i godhedens rige. Mennesket for forskrækket op, og prøvede straks at fortrænge tomheden ved at begå flere ondskabsfuldheder.

Men intet hjalp. Det følte intet, og var intet. Fortvivlet løb det rundt på må og få, og følte langsomt alt glide fra sig. Tilfældigvis ramlede det ind i rigets store port, der blev slået en smule op - og ud faldt mennesket.

Længe hvirvlede det rundt på himlens bue, men til sidst landede det dog i en såre jordisk bregnebusk. Længe lå det lille menneske helt stille og turde næsten ikke røre sig. Aldrig mere ville det gå på jagt efter sandheden.

Så hørte det pludselig en solsort synge fra et træ et stykke borte, og et vindpust fik bregnens blade til at bøje sig til side. En regndråbe ramte en lille spinkel hals, og lidt efter styrtede regnen ned. Mennesket rejste sig langsomt op. Tomheden var forsvundet, og i regnen kunne mennesket igen føle hele sin lille krop.

Så gik det ud i verden for at møde den. Overalt hvor mennesket kom frem, fortalte det alle om alt, hvad det havde oplevet.

Finn Schmidt

NATURTUR T/R

STØRK NATUR
DRAGER AD STEN
UD OG IND
OP OG NED
OG BAGUD I SANDET
MEN FREMAD GÅR DET

FYRET - HVER DAG
SIMPELT HEN
HEROPPE

ELLER NED PÅ STRANDEN
DEN LIGE RÆVNE VEG
MELLEM HAV OG KNUDE
SOM BARK OG VEG

NEDBRØD OG VOJER
RIDSER OG RENSER UD
AFGIFTER, TANKER OG MUSKLER
ALENE NATURKRAFTEN
STÆRKERE END SELV FYRET FORUDE

Sjøn

Mølle i modvind og op ad bakke

Den endelige beretning om vores vindmølle kan ikke skrives, da møllen stadig ikke er færdig. Men historien om hvad der er gået forud kunne fortælles som det her er gjort. En vis lighed med de faktiske begivenheder er i hvert fald tilsigtet.

Amtskommunens kursuscenter. Det er september måned, året er 1981. Otte unge bruger en arbejdsløshedsperiode til at lære noget om energiteknik. Det er en eftermiddag en ugestid inde i kurset, stemningen er lidt sløv. De første dages intense debat, støttet af en livlig omsætning af A-4 papir, 30 liter kaffe og en æske tavlekridd, trænger til fornyelse, til konkretisering.

- Lad os nu blive enige, siger Benny - vindmølle, solfanger eller biogasanlæg? Vi har et halvt år til rådighed og i nærheden af 70.000 kr. til materialer. Hvad vil I helst?

- Ja, jeg er ikke i tvivl, siger Henrik. Og ingen af de andre er i tvivl om at han taler for at bygge vindmølle. Hans tilbøjelighed for vindmøllemekanik havde præget debatten i ugens løb. Men overbeviste om at det ville være muligt blev de først da de den eftermiddag så ham tegne en simpel skitse på bagsiden af bagerposen.

- Se bare her - et meget enkelt tårn af tre limtræsbjælker, vi smækker bagtøjet af en lastbil op på toppen og så skruer vi ganske enkelt fire vinger på, ligesom de gamle møller, som f.eks. Egå Mølle, havde.

Blyanten knækkede, mens han med et kryds markerede hvad der skulle blive måneders arbejde med udskæring og afretning af træ, valg af limtype, opspænding, beregning af profiler, afhøvling, slibning; spartling, maling.

- Hvor vil du så sætte generatoren? Og gearet? spurgte Merete og vippede bagover på stolen.

- I bunden af tårnet, selvfølgelig, sagde Henrik og fejede wienerbrødskrummerne til side.

- Men forresten skal det slet ikke være en generator, men en vandbremse. Dens effektkurve passer præcis sammen med en vindmølles og en gearkasse behøves slet ikke! Og en vandbremse er jo simpelthen to sæt skovlhjul i en tønde. Den kan vi lave på en formiddag!

Henrik så sig triumferende om. Alle var overbeviste. Tanken om den lavteknologiske vindmølle, enhver kunne gå hjem og sømme sammen på taget af cykelskuret havde bundfældet sig.

Og selv om mange faldt fra da kurset var slut et halvt år efter, fastholdt Henrik, Merete og Bo ufortrødent optimismen. Hundredevis af detailproblemer var løst, stakkevis af tegninger og alenlange ingeniørberegninger udført, men hverken tårn, vinger, mølletop eller vandbremse var færdige.

Men et sted i nærheden - i Egå - havde man fundet en bakketop ved siden af en venligsindet højskole, og det var forlængst aftalt at prøveopstillingen af møllen skulle ske der. Når den var færdig. Og det ville ikke vare længe, stort set alle materialer var købt hjem, det eneste der manglede var kun lidt bearbejdning i form af filing, savning, bukning, boring, gevindskæring, svejsning, slibning, galvanisering, sammenskrubning, maling og smøring. Og sådan.

- Ok, sagde amtet. - Vi ansætter Henrik, Bo og Merete i jobtilbudsordning under vores energiprojekt et lille års tid. Vi har forskellige opgaver der skal laves, ind imellem gør I så møllen færdig, vi tilbyder at stille den op på ungdomshøjskolen i Egå på betingelse af at 1) de betaler de sidste materialeudgifter (max. 10.000 kr.). og 2) de bygger selv fundamentet 3) de overtager driften af den færdige mølle.

Den intetanende højskole gik straks ind for denne aftale i det troskyldige håb at man i løbet af et halvårstid havde en snurrende vindmølle stående som håndgribeligt bevis på skolens høje energibevidsthed.

Ingen ville det anderledes. Men virkeligheden blev det. Ganske vist var det 12 meter høje tårn og de fire godt 4 meter lange vinger nogenlunde klar, det samme gjaldt mølletoppens renoverede lastbilbagtøj med trykluftreguleret bremsesystem og krøjemekanismen - d.v.s. det system som skulle få møllen til at dreje op i vinden. Derimod volder vandbremsen uventede vanskeligheder. Det er en meterhøj stålcylder forsynet med fastsiddende statorblade der skal nedbremse den bevægelse, vandet sættes i ved at møllen trækker rotorbladene rundt. Bevægelsesenergien omsættes derved til den varmeenergiproduktion, som er hele møllens formål.

Først efter næsten et halvt års arbejde med hundredevis af driftstimer i en prøvestand, hvor en bilmotor afbrænder tilsvarende benzinmængder ved at trække dusinvis af forskellige udformninger af vandbremsen rundt, lykkes det i tilfredsstillende grad.

Bremsen er i den endelige udformning forsynet med to sæt skovlhjul, hvoraf det sidste kun skal i funktion ved høje vindhastigheder. I stedet for vand er bremsen fyldt med olie, som har højere kogepunkt og lavere frysepunkt end vand.

Henrik er tilfreds. Han kender hver del, hver møtrik, hver svejseklat i bremsen, hundredevis af gange har den været skilt ad, ændret og samlet igen. Og nu virker den. I hvert fald i prøvestanden, det afgørende er så om vindmøllen kan give den de samme betingelser at køre under.

På et af amtskommunens skriveborde bliver der på dette tidspunkt slået en streg og nogle tal lagt sammen. Det er foråret 1983. Der er brugt mange penge på »beskæftigelsesfremmende aktiviteter« og før politikerne skal tage stilling til det

kommende årsbudget ville det være godt med nogle håndgribelige resultater. Vindmølleprojektet har taget lang tid. Meget mere end beregnet så der lægges nu pres på. Det besluttet at Henriks ansættelse skal slutte i juni måned og at møllen helst skulle være rejst inden. En officiel indvielse med god pressedækning vil ikke være af vejen. Henrik ringer til højskolen og forklarer sagen.

- Så nu må I gerne få støbt fundamentet i en fart, tilføjer han.

- Det kan vi desværre ikke, du. Vi vil jo helst have møllen til at stå på højen, men øh ...

- Ja det skulle den også helst, der er vinden jo bedst. I har jo også tidligere haft et par små møller til at stå på højen - det gik jo godt nok, ikke?

- Jo, men det var jo meget små møller. Og i mellemtiden er der jo bygget et hus på nabogrunden, og ejeren er bange for at det vil være et problem at få en stor mølle så tæt på. Hvis han en dag skulle sælge ...

- Kan I så ikke købe huset?

- Det ville vi gerne. Vi har oven i købet regnet med at skulle bruge penge på at bygge en medarbejderbolig i år. De penge ville vi hellere købe huset for, derfor har vi allerede spurgt ham. Han vil sådan set også godt sælge hvis det kan ske samtidig med at der løses nogle jordfordelingsproblemer. Kommunen har nemlig eksproprieret en del af den grund huset ligger på. Og hvis prisen er rigtig, jo.

- Hvornår kan det være afklaret?

- Det varer nok længe, du, vi skal jo også have undervisningsministeriet til at godkende et køb. Mindst tre måneder.

- Yeerrrh. Henrik tøver lidt. - Det var ærgeligt, mumler han så.

De sidste dage af sin ansættelse får Henrik styr på alle mølledelene for at få dem sendt til Egå, og halvandet års arbejde passerer revy for ham. Tre limtræsbjælker og over hundrede galvaniserede jerndele til tårnet. - beslag, bjælker, lejeholdere, barduner, bolte og møtrikker. Fire limtræsvinger med nav, lastbilbagtøjet med bremsesystem, krøjekrans og krøjevinger, hovedaksel og - fremfor alt: oliebremsen. Altsammen håndlavet. Hver enkelt del endevendt og gennemdiskuteret - ofte i det uendelige. Undertiden resulterende i en enkel og effektiv konstruktionsløsning, hist og her i en mere tvivlsom.

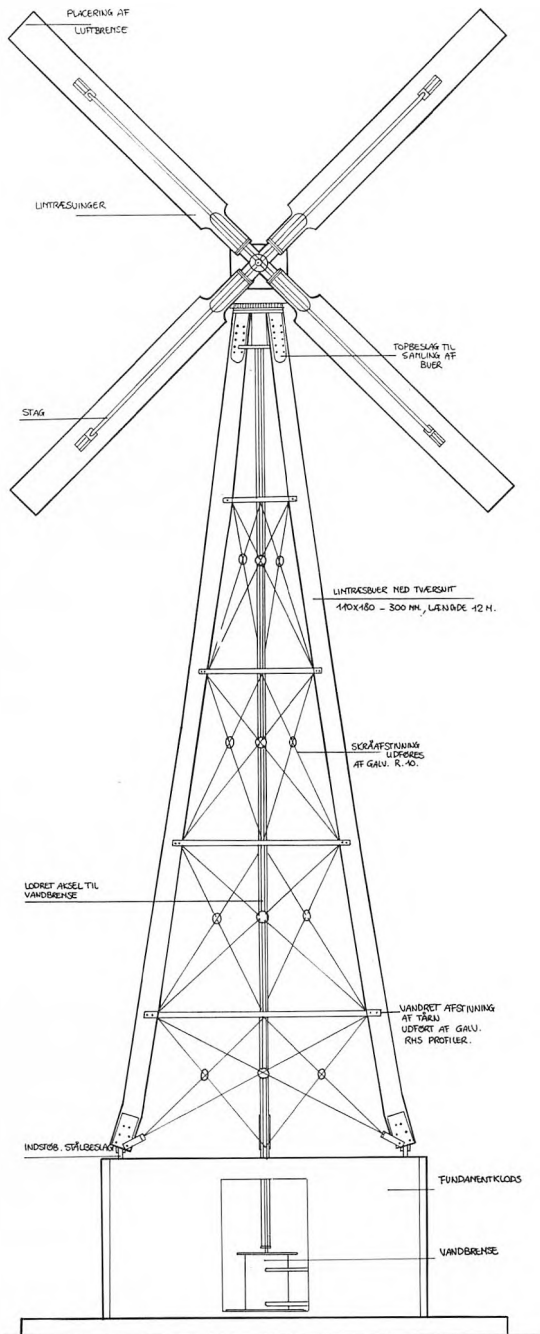
Sommeren går før det bliver afgjort at møllen ikke kan rejses på højen, men må stå et godt stykke neden for. Det vil se lidt komisk ud. Til gengæld er det planen at bygge fundamentet som et trekantet hus med 2,40 m høje sider, så er der plads til oliebremsen. Men det er en besværlig og dyr løsning. For at undgå at få boldbanen kørt op af maskiner graves først ud med skovle og trillebøre. Det går let, mange elever hjælper til, optimismen stiger. Får vi møllen op til jul?

Telefonen ringer. Det er Ejnar, ingeniøren:

- Jeg sender tegningerne over det jern der skal i betonen.

- Jern? Nå ja, det er jo jernbeton, men behøver vi tegn ...

- Er du rigtig klog. Det er meget store kræfter der kommer til at rykke i beto-

DEJENS MATERIALEBESKRIVELSE :

- LINJER : PROFILERET LIMTRÆ
- MALES
- STAG : GALV. R. 46
- LUTTBRENSER : FALDSKÆRME, UDREKSES AF CENTRIFUGALKRAFTEN, HUIS 10 OMR. PR. MIN. OVERSKEDS
- TÅRNE : 3 ST. LIMTRÆSBUE (LIMTRÆBUE)
- TVÆRSNIT 140 X 160 - 300 MM.
- LÆNGDE 12 M.
- BEHANDLING : TRÆBESKYTTELSE
- AFSTYLVANNE : VANDRET : GALV. RNS-PROFILER 100 X 50, 90 X 50, 70 X 40, 50 X 30 MM
- SKRÅ : GALV. R. 42
- FUNDAMENT : JERUBETON

nen. Ikke kun fra vinden, men også når I vil hejse tårnet op og ned.

- Ja det skal da gerne kunne holde ...

- Holde? Det fundament bliver så stærkt at det er atombombesikkert. Jeg har regnet ud at I skal købe jern for 5000 kr.. Plus betonen.

Tavshed i den anden ende. Ejnar tilføjede udglattende:

- Ring til amtets energiprojekt hvis I vil have hjælp til at binde jernet. De har et par erfarne murere ansat under ordningen for langtidslidige.

- Tak for det. Vi har selv lige fået ansat en der hedder Søren under jobtilbudsordningen. Han skal samle møllen for os, og han ved alt om møller.

- Ham kender jeg godt, det er ham der bygger énvingede møller, ikke?

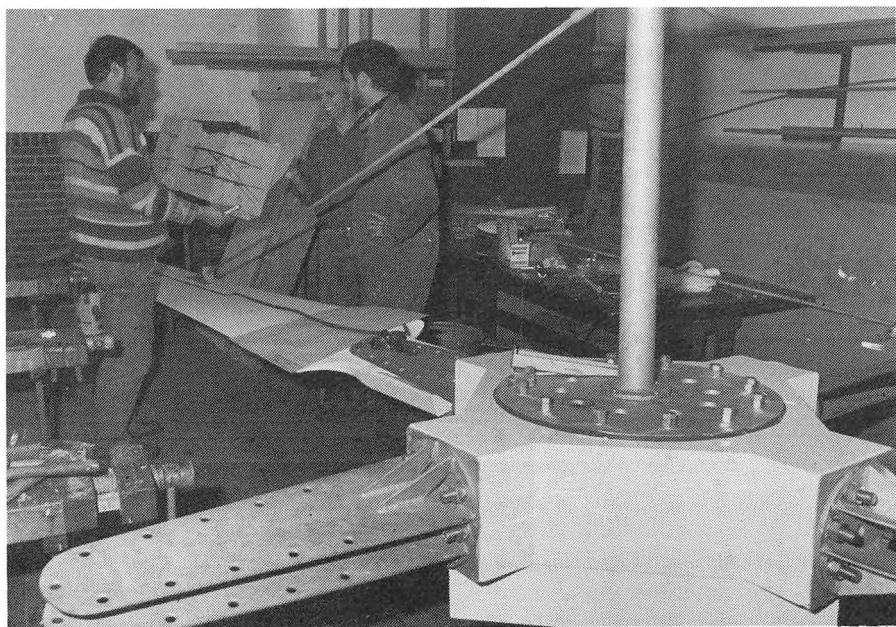
- Jo! Det lyder skørt, men efter hans mening kan en énvinget mølle konstrueres så man undgår mange af de problemer der er med vores. Han er ikke alt for glad for det nav, der skal holde vore fire vinger. Kan du ikke komme ud og drøfte det med os?

Et møde blev aftalt. Men de første mange gange Ejnar kommer til Egå bliver det problemer med soklen der tager tiden. Hundredvis af jernstænger i tykkelse fra 10 til 22 mm. bøjes og bindes sammen med ståltråd. Søren får hjælp af elever og andre på højskolen, og en tid også af to murere, der dog viser sig at være lige så besværlige at have med at gøre som færdigbetonen. Den må pumpes op i udgravningen i flere omgange, først et klaplag under bundpladen, så hele bundpladen og til sidst de tre lodrette sider i huset. Det sidste måtte vente til vinteren var ovre, først i april stod fundamentet færdigt. Skulle vindmøllen ikke komme til at fungere ville nordeuropas stærkeste - og dyreste - kartoffelkælder findes i Egå.

Ud over at bøje jernstænger til fundamentet fik Søren sammen med nogle elever i vinterens løb samlet tårnet. For at gøre det mere stabilt lavede han dog nye stræbere - de jernstænger der går på kryds mellem bjælkerne. Det gav god motion at dreje 64 gevindlængder på 12-15 cm. i hånden. Der måtte også laves nye beslag til tårnets fødder.

På en auktion lykkedes det at få hammerslag på et håndspil, som kunne klare det løft på 4 ton der skal til for at rejse tårnet med vinger og top. Spillet blev hjemført i triumf fra militæret i Aalborg, blev sat i stand og placeret i passende afstand fra møllen. Mølletoppen blev samlet og det tunge lastbilbagtøj monteret. Her sidder møllens hovedbremse - lastbilens baghjulsbremse. En kraftig fjeder trækker i en vægtstang og aktiverer bremsen. For at løsne den skal fjederen skubbes tilbage, det sker ved hjælp af trykluft. Det skulle være et meget sikkert system - det vil altid være let og hurtigt at bremse ved at lukke trykket ud. Af samme grund er det desværre også sårbart - den mindste utæthed og møllen er blokeret. Et muligt problem der må fejles ind under gulvtæppet indtil videre.

Anderledes er det med navet - det sted hvor de fire vinger skal »rodfastes«. Det er lavet af fem kraftige jernrør som er svejset sammen. Det er meget stærkt - men

alle metaldele har det med at blive trætte - især lige ved siden af svejsninger. Efter megen diskussion med tilkaldte eksperter ender det med at Søren går i gang med at lave et nyt nav. Af limtræ. En fantastisk blok bestående af ikke mindre end 50 lag træ - hvert lag lavet af 7-8 m. brædder, 7 mm. tykke. Blokken skæres til og forsynes med gennemgående bolte til at holde vingerne. Når vingerne sidder på den og iøvrigt stives af med stag og wirer skal de nok blive siddende.

En anden sag er så om der vil opstå for megen vindstøj fra vinger og tårn. Endnu et muligt problem der må ind under gulvtæppet en tid.

Det er blevet sommer. Det er gået op for alle på højskolen at et beskedent antal vindmølleprojekter kunne redde beskæftigelsessituationen i kongeriget. Og man ansætter Jan til at komme og hjælpe/afløse Søren med vindmøllen. Jan er en god håndværker som evner at stille klare spørgsmål til mølleeksperten Søren allerede mens denne introducerer ham for højskolens frokostbord.

- Prøv lige Søren, at sige mig helt præcist hvilke problemer der har forsinket arbejdet.

- Jamen det er næsten umuligt at sige. Søren skitserer møllen på en serviet. - Du må regne med at denne mølle er anderledes end de fleste andre på næsten alle punkter. Der er fire vinger - det giver nogle uheldige kræfter som skal opfanges med stag og barduner mellem vingerne. Derimod er en énvinget mølle fuldstændig fri for ...

- Stop nu lidt! Det er den her mølle vi snakker om. Hvad med mølletoppen?

- Jo, lastbilbagtøjet er sådan set godt nok, men det er besværligt med trykluft-systemet - alene det at få en luftslange ført op til toppen, som jo drejer rundt, er et problem. Blandt andet fordi hovedakslen går ned midt i tårnet. Det er endnu værre med luftbremserne - altså de nødbremser som skal indbygges i vingerne og bremse hvis møllen skulle give sig til at løbe løbsk. Oprindeligt var det tanken, at lave en vingspids der blev drejet på tværs - men hvis sådan en vingspids ryger af i stormvejr flyver den meget langt. Så jeg har i stedet syet faldskærme der skal sidde i hver vingspids og ryge ud for at bremse i nødstilfælde. Sådan en skærm vil jeg hellere have i hovedet.

- Hvad så med tårnet? Du kan vel godt lide træ i en vindmølle?

- Ja det er godt at både vinger og tårn er af træ, fordi træ er utrolig stærkt og elastisk. Men man kan godt være lidt nervøs ved om tårnet er konstrueret stift nok - det skulle nemlig stå og slingre når vingerne roterer. Det får vi jo se. Søren gumler eftertænksomt på en forsvarlig mundfuld grøn salat. Og tilføjer:

- Forøvrigt er det slet ikke problemløst at skulle have en 12 m. lang aksel ned gennem tårnet.

Jan ser på sin kærnemælk og virrer lidt med hovedet. Så spørger han.

- Så er der oliebremsen. Den kan du vel slet ikke lide?

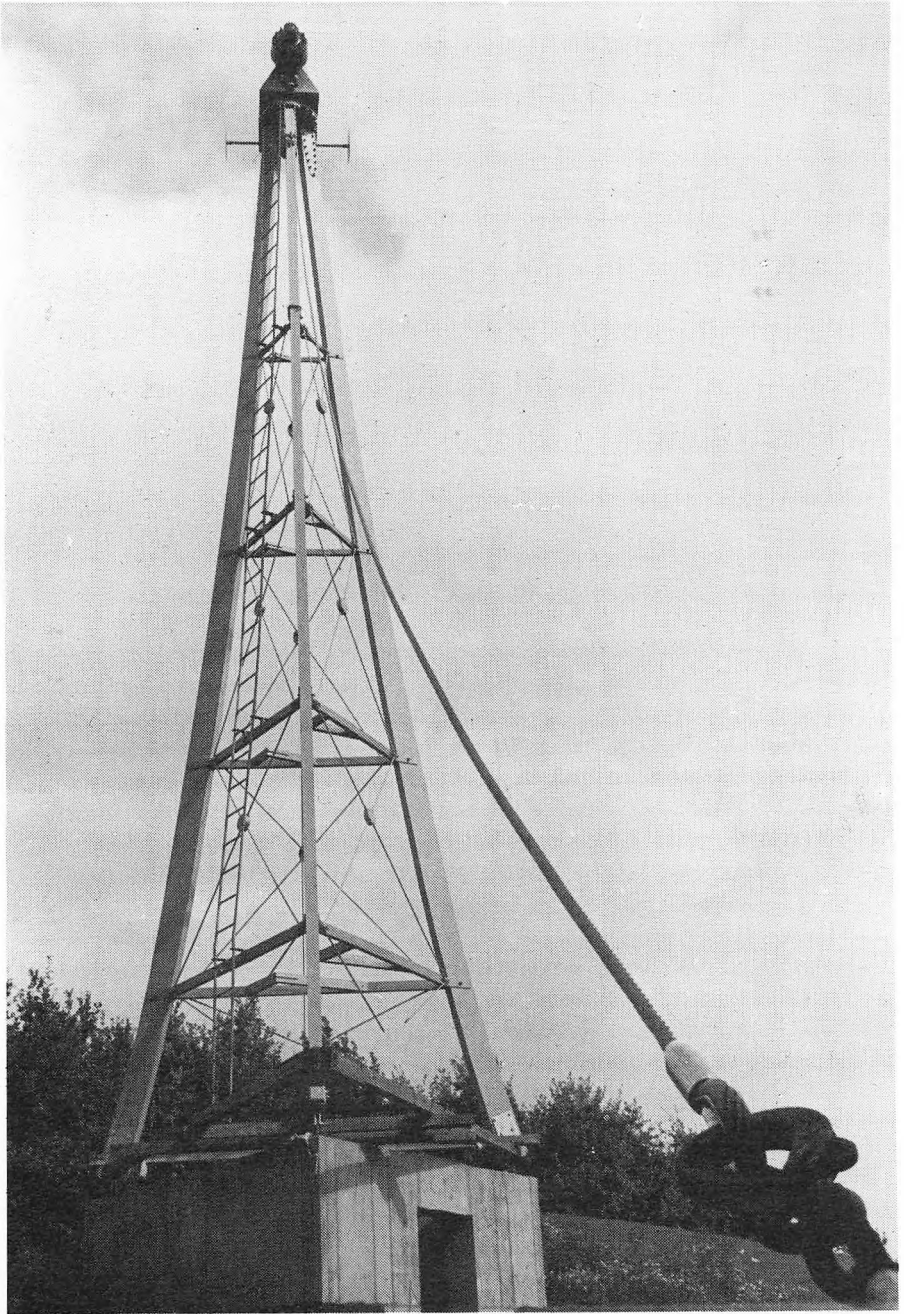
- Jo det er jo det interessante ved den her mølle. Teoretisk er der mange fordele ved at koble sådan én på en vindmølle. Desværre er der ikke mange der har haft held til at lave en ordentlig friktionsbremse, så her er der virkelig brug for at der bliver gjort erfaringer. Der er faktisk nogle meget gode ideer i den oliebremse - blandt andet har man fundet på at stille den op så man på en meget simpel måde kan måle hvor stor effekt den yder - det er smart!

- Ja, så langt er vi jo ikke endnu, siger Jan - men forsinkelserne? Jeg kan forstå at det nu er tre år siden der blev begyndt på den her mølle? Hvordan kan der være gået så lang tid, og hvor længe vil det vare endnu før vi f.eks. ved om de vinger overhovedet kan køre rundt?

Flere blander sig i snakken. Og selv om det ikke bliver sagt afslører debatten at en folkelig teknologi blandt andet kendetegnes ved at dens konstruktionsløsninger udvikles gennem diskussioner. Enhver ide drøftes og giver anledning til nye ideer. Det betyder at detaljer ofte bliver udført på nye og overraskende måder, men processen tager lang tid og helhedsoverblikket kommer let til at vakle en gang imellem.

Det kendetegnende er imidlertid at der er noget som netop aldrig vakler: Den grundlæggende enighed om at udvikle en teknologi som er i harmoni med naturen i og omkring os mennesker.

Det er oktober 1984. Naboer og venner spørger ikke så meget til møllen mere, elevernes interesse for projektet er også mindsket. Nogen har lært at ting tar tid, andre ryster på hovedet af det tårn som stadig ikke har vinger på. Om natten vågner Jan af og til med sved på panden.

Tårnet lægges ned endnu en gang, nu skal hovedaksel og vinger endelig monteres. Så viser det sig at bremsevæsken er løbet ud af hovedbremsen - et nyt problem. Desuden er hovedakselen rustet så meget at lejerne ikke kan sættes på. Den skal slibes. Midt i at gøre det, er der en der griner:

- Nu var det jo morsomt hvis det viser sig at skidtet slet ikke virker når vi får det hele samlet! Hvis oliebremsen f.eks. ikke bliver så meget som håndvarm!
- Så laver vi en ny. Eller sætter en generator på og laver strøm.
- Og hvis vingerne laver en pokkers vindstøj? Eller knækker af?
- Så laver vi møllen om til en évinget! (Bifald fra Søren).
- Og hvis tårnet slingrer?
- Så stiver vi det af med nogle flere stræbere!
- Den allersidste udvej bliver at vi monterer en stang dynamit på det ene ben og fører en ledning ind på skolen til en stor kontakt, hvor der i den ene stilling står »Vindmølle« og i den anden stilling står »Kartoffelkælder«.

November. I skrivende stund meldes mølletoppen klar.

Bagtøjet har været totalt skilt ad, spærringen af differentialet viste sig nemlig at være lavet helt forkert - men det er nu ordnet på genial vis efter en idé fra John Carlsen i Allerød. Hovedbremsen, som var utæt og ovenikøbet rustangrebet, er renoveret og sat på plads igen. Henrik har været hos os et par uger og udskiftet akslen i oliebremsen. Søren og Jan er næsten færdige med at afbalancere møllevingerne. Det lysner.

Får vi møllen rejst i næste uge ...?

Informatik - hvorfor nu det?

Den teknologiske udvikling - herunder udviklingen af datamaskiner og deres øgede anvendelse i mange sammenhænge - medfører så hurtig og radikal en ændring af samfundet i dag, at man med rette kan tale om en ny industriel revolution på linie med dem, der fulgte opfindelsen af dampmaskinen og samlebåndet.

Den del af den nye teknologi, der omfatter behandling og formidling af information: informationsteknologien, åbner for nye muligheder og stiller nye krav til os på en lang række områder. Tænk blot på ord som:

Satellit-tv

Hybridnet

Teledata

Hjemmecomputere

Registersamkøring

Industrirobotter

Tekstbehandling

Produktionsstyring

CPR

Det er klart, at denne udvikling har konsekvenser for familie- og fritidsliv, arbejdsliv, og på det politiske niveau for demokrati, styring og administration - ja for magtfordelingen i samfundet.

Faktisk er det jo sådan, at

- automatiseringen omfatter stadig flere arbejds- og livsområder, reducerer det nødvendige tankearbejde
- styring og overvågning med »kunstig intelligens« bliver stadig mere omfattende
- edb bliver en samfundsbestemmende faktor; databanker og informationssystemer udvider deres indflydelse
- omgangen med datamaskiner bliver en 4. »kulturteknik« (måske vigtigere end skrivning, læsning og regning, da disse færdigheder kan automatiseres)

I denne situation er det uhyre vigtigt, at give unge en ballast, der gør det muligt for dem at *formulere deres ønsker og krav til de nye teknologier*.

Informatik - der lidt bredt kan beskrives som læren om behandling af information (via en datamaskine) og de personlige og samfundsmæssige konsekvenser af anvendelse af edb - bliver et helt centralt fagområde.

Det er væsentligt, at man selv begynder at arbejde med de problemstillinger, der er i forbindelse med informatik, hvis man ønsker at få indflydelse på den nære fremtid. Også på højskolen må man derfor beskæftige sig med

Satellit-tv

Hybridnet

Teledata

Hjemmecomputere

Registersamkøring

Industrirobotter

Tekstbehandling

Produktionsstyring

CPR

og konsekvenserne.

Undlader man at beskæftige sig med informatik, fordi det kan synes for udviklet, siger man samtidig ja til passivt at acceptere den udvikling, der vil finde sted i fremtiden. På med vanten!

Arne Mogensen.

Idræt - nu igen?

Et af disse års centrale og vigtige begreber er »genbrug«, og faktisk oplever mange højskoler, friskoler og efterskoler netop nu at man kan genbruge nogle af de godt støvede idrætsredskaber der som oftest er stuvet ind i et redskabsrum et eller andet sted på skolen. Man kan godt undre sig over hvad det er der har gjort disse redskaber og faget idræt brugbart igen.

Det er måske oplagt at foreslå en begrundelse med udgangspunkt i Christopher Lasch' bog »Narcissismens kultur«, hvor den moderne idræt og motionsbølger opfattes som en naturlig følge og et klart udtryk for narcissismen i vores tid. Det er givet rigtigt at vores sundhed og vores krop har fået en større del af vores opmærksomhed i 80'erne end i de foregående årtier tilsammen, og det er også givet at selvoplevelse og selvtilstrækkelighed gennemsyrrer idrætten som vi også kender den idag. Jogginbevægelsen, Jane Fonda-work-outs-body-building og flere østlige kampformer prioriterer jo faktisk hver på sin måde kroppens træning og til dels psykisk kontrol højt, og aldeles løsrevet fra enhver social sammenhæng.

På en måde er det fascinerende at disse tidstypiske elementer manifesterer sig så sikkert i idrætsregi, og egentlig også et fingerpeg i retning af hvorfor så mange har genfundet idrætten, enten for at dyrke den eller for at skrive om den eller debattere den. For det sidste gør jo næsten alle. Er man kommet i et småkedeligt selskab hvor snakken går lidt trægt er det en sikker succes at starte en debat om idræt. Det er givet at selskabet rummer store uenigheder om stort eller småt i netop denne sammenhæng. Sikkert fordi vi alle på et eller andet tidspunkt har været i situationer hvor vi enten har følt os trådt på, imponeret, provokeret, løftet op til skyerne eller noget andet der i hvert tilfælde efterlade et sikkert og vedkommende indtryk.

Når vi på Egå Ungdomshøjskole støt har øget idrætstilbudene de senere år er ønsket om rigtige faciliteter da også blevet stadig større, og det er vel ganske typisk at det for medarbejdergruppen er vigtigt at afholde en debat om indholdet i netop dette fag inden alle sejl sættes til. Da det blev foreslået blev vi idrætslærere i første omgang lidt indigneret. »Mon man også havde debateret musik og formning på den måde« eller »Hvis idræts værdinormer skal aflæses af TV-Sporten kan man lige så godt aflæse faget Foto's af »Ugens Rapport«, var nogle af vore umiddelbare reaktioner.

Indignationen har lagt sig siden og en medvirkende årsag hertil var egentlig en bemærkning på årets sommerkursus. Psykologen og fysiologen Peter Elsass rundede sit foredrag »Maksimal tilstedeværelse« af med at sige at han egentlig undrede sig over hvorfor han altid følte sig meget godt tilpas når han færdedes blandt to grupper af mennesker, nemlig skuespillere og sportsfolk. Det var selvfølgelig sagt til sportsfolk, men han ramte måske en følelse som mange sidder

med, og som mindst lige så mange vil ryste på hovedet af. Peter Elsass' konklusion var at disse kategorier var mere vitale end gennemsnitsmennesket, hvortil kritikere givet vil fremføre at specielt sportsfolk lever med hovedet under armen, hvilket næppe kan siges at være specielt vitalt.

Det er min fornemmelse at begge synspunkter repræsenterer hver sin del af en sandhed om dette emne. Kritikerne kan finde læssevis af gode eksempler på perfide episoder og åndsforladt kommercielt blå i pressens dækning af idrætsfolks gøren og laden. Det er straks vanskeligere at argumentere og berette om de glæder og gode oplevelser som mange af os har eller har haft. De er på en eller anden måde ikke så spændende for andre end os selv.

Men hvad er det der gør faget velegnet i højskolesammehængen? - Tidligere var der et oplagt behov for lederuddannelse, og her fik højskolerne vel chancen for at påvirke den folkelige idræt langt ud i de mindste sogne. Idag er lederuddannelse indenfor idræt ikke alene varetaget af højskoler, men i langt højere grad af de enkelte idrætsorganisationer og forbund. Typisk er disse kurser meget specialiserede, f.eks. fysiologi-anatomikurser, trænerkurser på forskellige niveauer eller psykologikurser. Hver for sig meget vigtige elementer af idrætten, men som oftest desværre uden mulighed for at arbejde bredere med området.

Idræt kan være et meget bredt fag, og der kan arbejdes tværfagligt i meget høj grad. Dette ikke blot for at ville arbejde tværfagligt og bredt, men fordi idræt, bredt forstået, engagerer mennesker på en spændende måde.

Idræt indeholder jo muligheder for at overdrive, være navlebeskuende, være egocentrisk, vær grov, påtage uhensigtsmæssige og fortvivlede roller og meget andet. Men idræt kan også indeholde et bevidst valg og bortvalg af mange af disse og flere begreber og tilstande. Derfor er idræt et godt højskolefag, også fordi idræt jo indebærer handling, hvorfor man dårligt kan undgå at få afprøvet sine ideer om samvær ganske ofte. Måske er det sådan noget Elsass' oplevelse af sportsfolk bundet i.

Halvdelen af Danmarks befolkning dyrker idræt, og man kunne næsten fristes til at tro at den anden halvdel skriver bøger eller artikler om idræt. Især i et år med store sportsshow's som EM i fodbold og OL har næsten enhver hæderkronet kronikør forsøgt sig med mere eller mindre saglige indlæg i landets aviser. Mere givtigt er det nok når idrættens egne folk forsøger at sætte tingene ind i en sammenhæng. Efterhånden findes der ganske mange udmærkede bøger, såvel skøn- som faglitterært, der omhandler idrætten, dens udøvere og det samfund den eksisterer i. I en af de nyeste af Helge Larsen lanceres begrebet »Dansk idræt - en tusindfryd«. På en måde tror jeg det er det indhold vi egentlig i mange år har savnet formuleret i faget idræt. Vi har manglet perspektivet der gør det muligt at forstå faget bredt nok.

Her kan vi på Egå nok tillade os at være lidt stolte. Vi har faktisk snakket meget idræt, men desværre delvis nødtvunget. Pladsmanglen er katastrofal. Faktisk tror jeg det kan sammenlignes med at musikundervisningen skulle forgå med to

triangler og et vaskebrædt, tekstil med et sæt strikkepinde til hver anden, og foto ved hjælp af snap-shot automaten på Århus Hovedbanegård.

Specielt vigtigt er de gode faciliteter fordi vi ofte kan komme til at stå for den helt forkerte holdning at human idræt er noget med småspil og lege, og at al anden idræt pr. definition er underlødigt. For mig er det vigtigt at understrege i forhold til idræt at såvel de underlødige som de befordrende elementer ligger latent i idrætten, og at det handler om at vælge så bevidst som muligt.

»Jamen det er jo det det hele handler om!«

»Ja netop«.

Louis Mogensen

PS. Vi arbejder faktisk seriøst med planer om et halbyggeri, hvorfor vi også har startet en halindsamling. Har du gode forslag til os, eller endnu bedre, et bidrag, kan du sende dem til skolen.

Sommerkurset 84

Fra den 16. til den 28. juli forsøgte vi for anden gang at arrangere sommerkursus for de 17-19 årige. Kursusværter var Torkild Holst og Louis Mogensen og fra skolen var yderligere Mogens Bedsted med som underviser. Kurset havde dels en Idrætsgren med boldspil og rytmisk gymnastik (svømning var planlagt men fik for få tilmeldinger) og en kreativ gren med tegning og musik. Vi havde arrangeret os med nogle gæstelærere, som viste sig at være utrolig dygtige; de havde virkelig noget at give de unge. Der var Jesper Pedersen (tidl. landsholdsspiller i håndbold) som underviste i boldspil, Lise Thorup som underviste i rytmisk gymnastik og Peter Seebach som underviste i musik. Som lærergruppe havde vi 6 et godt samarbejde, som jeg tror var en af årsagerne til at kurset blev en stor succes.

Da vi startede viste det sig at der var ca. 30 tilmeldte, fordelt med den ene halvdel på idræt og den anden på de kreative fag. 30 elever er nok i underkanten af hvad det er ønskeligt både pædagogisk og økonomisk, men det blev nu en mægtig god gruppe. Medvirkende til den gode atmosfære blandt eleverne var nok også at 2 »gamle« elever deltog.

Jeg vil ikke sige mere om kurset men lade eleverne selv fortælle:

»På Egå Ungdomshøjskole er der efterhånden tradition for at afholde sommerkurser. Denne sommer var derfor ingen undtagelse. Vi tog begge til Egå med store forventninger om et godt og belærende kursus. Oveni forventningerne var lysten til at være sammen med andre unge omkring et emne som interesserer os. Som bekendt var der flere hold; Tegne/male, musik, boldspil og rytmisk gymnastik. Vi valgte begge rytmisk gymnastik. På holdet var vi 6 piger og ved hjælp af en dygtig instruktør, Lise Thorup, nåede vi vores mål: en afsluttende opvisning. Alt i alt et godt, gymnastisk udbytte. Sammen med boldspilholdet havde vi en række fællestimer, bl.a. om idrætspsykologi, træningslære, en diskussionsaften med emnet »Idræt og Samfund« samt fælles filmoplevelser. Disse arrangementer var også tilbud for tegne- og musikholdene. I øvrigt var alle samlede omkring nogle fælles aktiviteter. Af disse kan nævnes: strandtur, besøg på Moesgård, orienteringsløb, pejseaften, afspænding, rytmisk musik og springgymnastik. Af mere spontane ting kan nævnes blåaften med guitar og sang og almindelig hygge rundt om i elevhusene, hvor medarbejderne ofte deltog.

Under kurset har vi lært, at kurser kræver mere end 14 dages arbejde. Fra medarbejdernes side en nøje planlægning og tilrettelæggelse inden kursets start, en spændende og udfordrende instruktion under kurset og mange praktiske opgaver: og en velfortjent ferie - efter hjemrejsen. Kursisternes arbejde omkring opholdet er først og fremmest en positiv indstilling til nye opgaver.

Opfyldelsen af de gensidige forventninger om at yde en fælles indsats gjorde at sommerkurset 84 blev en kæmpe-succes.«

*Varme hilsener +
1000 kys + knus til alle
Karin & Pia*

Og fra en pige der ønsker at være anonym ...

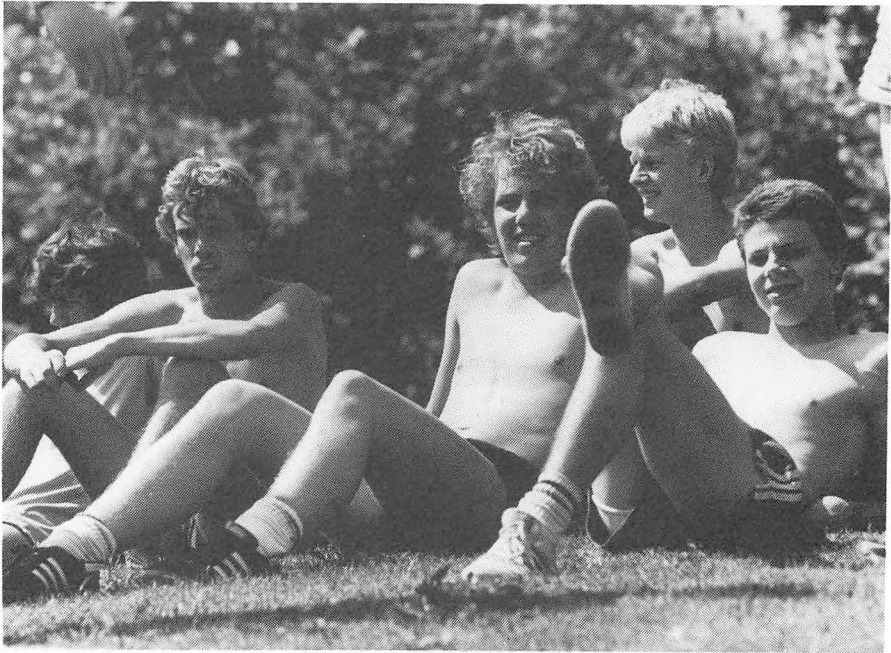
»De kom overalt fra landet
med rygsække og brogede klæ'r
De har rejst den lange vej
for at være her
I to juli- uger
skal de vise at de også dur'
til at gøre det de aldrig før turde

De kom med smil, forventninger, tro og håb
De var sikre på at her kan venskab gro
For de blev trætte af
den grå og kedelige dagligdag
»Nu vil vi føle friheden«, var hva' de sa'

De nåede alle deres ukendte mål
ved at spille bold, male og synge om bål
og i al ensomhed
går vi og tænker at det er fedt vi ved
vi kan dyrke sammenhold og fred.«

Som det kan læses var kurset altså en succes både fra lærer- og elevsynspunkt, og derfor vil vi selvfølgelig prøve at lave et tilsvarende kursus i 85 fra den 15. til den 27. juli. I opfordres alle til at gøre lidt reklame for kurset, således at vi kan få alle holdene fyldt op, og give flere unge mulighed for at få en sjov og lærerig sommer.

*På lærernes vegne
Mogens Bedsted*

Folkemusik 84 og 85

For fjerde år i træk afholdt vi denne sommer et kursus i traditionel dansk folkemusik. Der deltog godt 60 mennesker, hvoraf de 15 var børn. Ud over at være med på et stort dansehold om formiddagen kunne man om eftermiddagen deltage i instrumentalundervisning, sammenspil eller høre om de traditioner der fandtes og endnu findes i Danmark på folkemusikkens og -dansens område. Desuden var der fællesemner og foredrag for alle - bl.a. fortalte Birgit Mahler æventyr, Thomas Thomsen spillede og fortalte om det at være spillemand, Anders Christensen og Jens Jeep fortalte om musikken og dansen i folkekulturen, Gerda Kunkel om overtro, Bjarni Sørensen om den færøske tradition, balladedansen og Tom Kirk kom og fortalte myter. Et væld af indtryk, musik og dans på en uge.

Før, under og efter hvert års folkemusikkursus drøfter vi hvordan vi bedst muligt tager vare på den arv og tradition der er i folkekulturen. Der skal være en levende sammenhæng mellem musik og dans, men der skal også være en levende sammenhæng mellem fortiden og nutiden. Den helhed vi gerne vil opnå mellem de gamle bærere af traditionen og lærere, voksne og børn på kurset kan være svær at opnå i en kursusuge, hvis deltagerne er splittet op på små hold. Derfor havde vi arrangeret kurset som omtalt, og den fælles oplevelse heraf var at det var lykkedes at skabe denne helhed.

Det er vort indtryk at 'Egå-kurset' med tiden er blevet et begreb, som en stor del af de mennesker der er optaget af folkemusikken kender og anerkender. På samme måde som andre højskolers folkemusikkurser. Alligevel er det tydeligt at der landet over findes mange kredse som vi næsten ingen berøring har med, bl.a. i de mange folkemusikforeninger. Undertiden forklares dette med helt fundamentale forskelle i opfattelsen og brugen af den traditionelle folkemusik og dans.

For at undersøge dette nærmere og for at give os selv lejlighed til en besindelse på hvad det er der sker i disse år med vor brug af den gamle danske folkemusik og kulturen omkring den, vil vi i stedet for det almindelige kursus i 1985 afholde et folkemusik-seminar. Det skal ske fra fredag d. 28. til søndag d. 30. juni 1985. Vi inviterer naboer, venner, tidligere kursusdeltagere og andre interesserede til at være med, og indkalder en række folk som kan bidrage til debatten. Er der en modsætning mellem tradition og fornyelse? Har folkemusikken, dansen, sangen og fortælletraditionen en fremtid? Hvis ikke vi kan finde ud af disse ting gennem samtaler får vi nok tid at spille og danse os til et svar.

På dette års kursus skrev spillemanden Thomas Thomsen en melodi til os. Teksten er bagefter skrevet som en hilsen til ham, men må gerne opfattes som et indlæg i den kommende debat. En af deltagerne, Ulrick Moos, skrev desuden en Egå Fynbo på kurset. Begge melodier bringer vi hermed videre.

Elo Madsen

EN HILSEN TIL SPILLEMANDEN

G D₇

Ser du solens danse-trin i egetræets løv. Ser du

G

regnens rytme-slag i stiens tørre støv. Ser du

D₇ C

vindens vio-lin i vibens ringe-tag. Ser du

D₇ G D₇ G

græssets grønne grokraft som mu-sik hver dag.

G C

Se så mit blik og lad os gå, dine syner viser vej.

D7 G

Når vi skal nå det vi skal nå, tag min hånd og dans med mig.

C

Kom spillemand og spil nu med, som vor fælles lykkes smed,

D7 G D7 G

din violin kan få os til at se vi stadig lever.

TEKST: ELO MADSEN

MUSIK: THOMAS THOMSEN & HOULE BÆKDAL

EGÅ FYNBO

Ulrick Moos 1984

Handwritten musical score for guitar in G major, 2/4 time. It consists of five staves of music with chord diagrams and chord labels (D, A, D7, G) written below the notes.

7. del én gang inden 3. del

2. Stemme

Handwritten musical score for a second voice part in G major, 2/4 time. It consists of seven staves of music with various rhythmic patterns and melodic lines.

Nyt fra højskolen

Elevforeningen har i en anselig årrække udgivet Egåbogen. Af forskellige årsager er det efterhånden blevet mere hensigtsmæssigt, at skolen d.v.s. dens bestyrelse og medarbejdere - udgiver Egåbogen, og at elevforeningen udgiver et elevblad, der sammen med indbydelse til gl. elev-weekend (elevmøde) sendes til elevforeningens medlemmer, som selv kan vælge, om de ønsker Egåbogen.

Da Egåbogen og elevbladet ikke helt har samme læserskare og formål, vil indhold og udstyr være forskelligt, dog er enkelte skriverier at finde begge steder bl.a. denne. Derfor vil nogle af Egåbogens læsere også få gamle nyheder, idet der sammen med indkaldelse til generalforsamling i maj blev sendt en skrivelse, der var et resultat af en opfordring til bestyrelsen fra generalforsamlingen året før om at informere og aktivisere skolekredsens medlemmer bedst muligt. Heri var bl.a. nyt fra højskolen.

De sidste par år har krævet meget af de danske højskoler, som har skullet spare i takt med det øvrige samfundsliv samtidig med at flere og flere unge har haft brug for at hente styrke og nyt mod gennem et højskoleophold. Vi har i Egå kunnet glæde os over en meget fin elevtilslutning, og alting tyder på, at den vil vare ved i den nærmeste tid. På nuværende kursus har vi ydermere den glæde, at vi stadig har de 74 elever, der kom 3. september. Det er ellers ikke usædvanligt, at der finder en del udskiftning sted i de første par uger af et kursus.

Vi fortsætter en tid endnu årsplanen med 2 lange kurser - ca. 23 uger fra sept. - febr. og 16 uger marts-juni samt et kort sommerkursus to uger i juli. Sidstnævnte kursus vil være med særlig vægt på idræt og kreative fag. De korte kurser har været lidt i tilbagegang hvad angår deltagerantal, så vi var spændte på, hvordan tilslutningen ville være til to-ugerskurset. Det gik heldigvis. Der kunne sagtens have været flere, men det blev alligevel så vellykket, at der til sommeren 1985 vil blive planlagt et tilsvarende kursus for 17-19 årige.

Også på de lange kurser vil vi gerne kunne give idræt bedre faciliteter end nu, så det er meget vigtigt for os at få bygget en idrætshal snarest muligt.

I sommer har vi haft to ugekurser for voksne. Som tidligere år giver disse kurser os megen glæde og meget arbejde. Kurserne tilrettelægges under fritidsloven, som giver både deltagerne og os ringere tilskudsmuligheder end højskoleloven, så økonomisk set er det ikke nogen lønsom aktivitet. Til gengæld er det meget udbytterigt på alle andre måder.

Det første kursus var for voksne og børn. Emne: folkemusik. Det gik så godt, som ønskes kunne, også selv om der p.gr. af for lidt deltager tilslutning til enkelte delemler måtte ændres lidt i programmet.

Også det følgende kursus med rytmisk musik og dramatik var præget af livsglæde og energi. Et tilsvarende kursus planlægges til sommeren 1985. Folkemusikkurset skal holde pause som ugekursus, men der vil blive arrangeret et weekendseminar.

Disse sommeraktiviteter er spændende, men det vigtigste er stadig de lange ungdomshøjskolekurser. Kreative, praktiske og teoretiske fag udgør fortsat størstedelen af disse kursers indhold. Grundfagene har vi ændret således, at der ny eller genvælges midt i kurset, og kun i første kursushalvdel er grundfaget obligatorisk. Ved første forsøg viste det sig, at ca 90% valgte grundfag også i den periode, der ikke var obligatorisk.

Rejseperioden har i nogle år været indenlands og i mindre grupper, men i slutningen af januar var vi en uge i Norge på et for utrænede danske skiløbere passende sted. En meget vellykket tur, der inspirerer til gentagelse. I årets løb er der sket en del væsentlige ændringer i skolens bygninger. Trapperummet mellem gymnastiksalsbygningen og mellembygningen er blevet forhøjet, så der nu er direkte adgang til øverste etage i begge bygninger uden først at skulle ned på den ene bygnings 1. etage for at komme op på den anden bygnings 2. etage. Det er især en lettelse nu, hvor der er værksteder øverst i begge bygninger. I mellembygningens syd-vestende er der nu en mindre gæstebolig, og fra den en brandtrappe, som vi efterhånden har en del af.

Mens vi var i gang fik vi lagt nyt tag på gymnastiksalsbygningen, så nu står alle vore gamle bygninger efterisolerede og med nyt tag.

Medarbejderboligen 29EF er blevet forøget med en tilbygning på ca 40 m², så nu er den ene af de to lejligheder egnet som familiebolig.

Endnu et byggeprojekt har vi: Vindmøllen! Den er smuk og elegant i konstruktionen. En fryd for øjet. Men den er ikke færdig endnu.

Det er både naturligt og nødvendigt, at der sker ændringer i en højskoles medarbejdergruppe ved at nogen rejser og andre kommer til. Ny inspiration til og fra gruppen.

Først på året tog vi afsked med Odd Frederiksen, som har været lærer i Egå siden 1979, og i slutningen af juni rejste Jens Hostrup-Jessen og Lise Rosschou. De har været her siden 1981. Ingen af de tre havde nøje fastlagt, hvad de ville arbejde med, men Odd tog på kursus på den økologiske landbrugsskole i Vendsyssel, og Jens og Lise flyttede til Hanherred.

De har alle været med til at sætte nye og spændende ting i gang hos os i Egå og ikke mindst hos mange af de elever, de har haft med at gøre. I de tre ledige stillinger har vi ansat Margriet de Noord og Mogens Bedsted, Pernille og Jesper Gilbert Jespersen.

I dette efterår må vi undvære Sus Lindeløv. Hun fik en søn sidst i juli og har derfor orlov en tid. Som vikar for Sus har vi ansat Mette Dyhrberg Nielsen, der er årspraktikant fra Den frie Lærerskole i Ollerup.

Velkommen til alle nye.

I lang tid har vi ønsket at få en kontorelev og endelig kunne vi 1. juli lade Bente Buus Olsen starte en 2-årig elevtid her.

I forsommeren afløste Egon Christensen Palle Munch på pedelmedhjælperområdet. En god årstid, så haven hele sommeren og efteråret kunne få gavn af Egons

interesse for den.

Jan Rasmussen har afløst Søren Olsen på vindmølleprojektet - d.v.s. Søren kommer af og til og bistår Jan, når vindmøllens tilpasningsproblemer bliver for store.

I køkkenet er Lissy Michaelsen blevet afløst af Anne Lise Gregersen. Ellers er staben som før.

Inga Poulsen, der siden 1979 har arbejdet deltids på kontoret, rejste 1. oktober. På grund af nedskæringer i tilskud til administration og undervisning blev det nødvendigt, at Inga igen havde det oprindelige timetal, og det blev for lidt, så hun valgte at søge andet job.

I maj måned holdt vi højskoledag og generalforsamling. Vore nyindrettede værksteder kunne beses. Forfatteren Knud Sørensen, Mors, holdt foredrag og efter generalforsamling og middag viste eleverne noget af det de havde arbejdet med. Værdifuldt både for elever, medarbejdere og skolekredsmedlemmer. Kendskab til hinanden øger forståelsen for hinanden.

Else Jensen.

Jubilæumsmøde

Elever fra 1924/25 og 1925 (60 års jubilarer), 1934/35 og 1935 (50 års jubilarer) 1944/45 og 1945 (40 års jubilarer), 1959/60 og 1960 (25 års jubilarer), august - december 1974 og januar - maj 1975 (10 års jubilarer) indbydes til jubilæumsmiddag lørdag den 20. april på skolen.

Indbydelsen vil blive udsendt til alle, som vi kender adresser på. Da mange imidlertid har skiftet adresse uden at huske at informere os, opfordrer vi de nævnte årgange til selv at arbejde for et stort fremmøde. Tilmelding må ske til højskolen senest mandag d. 15. april.

Ny på Egå

Goddag, goddag
Hjælp, hvor er E-nøglen?
Hvordan virker opvaskemaskinen?
Huskede jeg at lukke døren?
Hvad er det nu hun hedder?
Hvordan holder man regnskab med salg af guitar-plektré?
Er toilettet rent nok?
Skal hjemmelæreren låse op om morgenen?
Hvo'n har de det i huset?
Kaffefilteret?!
Hvem er så den 4. Susanne?
Hvornår skal sommerkurserne '86 ligge?
Lodde-tin!
En »årselev« er altså 1 elev i 40 uger?
»Jamen jeg har ingen byttepenge«
Guud! Var det kl. 4?!
Hvordan har hun lært at spille billard?
»Hvem vil med på tur kl. 11?«
Kan de mon blive ved med at være så fine, allesammen?
Hvorfor ligger jeg med en karrusel i hovedet, når jeg sku' sove?

-Jesp.

Medarbejdergruppen

Eftersom der er kommet en del nye til i den faste gruppe af medarbejdere ved skolen, vil vi undtagelsesvis og let modstræbende bruge plads på at remse op hvem vi er og - til ære for de som er interesserede i sådanne oplysninger - endda vedføje lidt om hver enkelts baggrund.

Mogens Bedsted: F. 1955. Opvokset i Esbjerg. Lærereksamen i Esbjerg 1979. Arbejdede to år i Kolding på specialskole og tog derefter ud som ulands-frivillig til Kenya. Vendte hjem dec. 83. Ansat på Egå U.H. siden 1. juli 84. Underviser p.t. i bl.a. formning og idræt. Gift med Margriet.

Margriet de Noord: F. 1956 i Holland. Faglæreruddannelse i tekstil og tegning. Siden 1977 bosat i Danmark. Arbejdet som reklametegner, vævet på eget værksted, undervist indenfor fritidsundervisning. Udsendt i to år som ulandsfrivillig i Kenya som væveinstruktør. Fra 1984 ansat i Egå. Underviser i tekstilfag.

Erik Pili Christensen: F. 1945, student fra Horsens 1965 og lærerudd. fra Silkeborg Sem. 1968. Ansat 1969 på Egå Efterskole og fortsat fra 1970 på ungdomshøjskolen. Havde orlov i efteråret 1973 (USA) og i efteråret 1981 (Sverige-/Norge). Underviser for tiden mest i fotografi, folkelige kræfter og bevægelser, i- og u-lande.

Lorelis Hansen: F. 1959 i Munkbrarup, Sydslesvig. Flyttede til Danmark i 1974, blev dansk statsborger i 1981. Uddannet køkkenleder. Ansat på Egå Ungdomshøjskole siden 1.7.82.

Torkild Holst: F. 1950 i Taars. Uddannet tømrer. Efter aftjent værnepligt, elev på Idrætsskolen i Vejle. Derefter 7 år som pedel på samme skole. Fra maj 1981 ansat på Egå Ungdomshøjskole som pedel og underviser i teknik og håndværk samt idræt. Fodboldtræner i fritiden.

Inge Lise Vorre: F. 1953 i Thisted. Arbejdet som laborant i 10 år. Ansat i køkkenet på Egå Ungdomshøjskole i 1983. Er desuden interesseret i vævning, zoneterapi og kroppens funktion og opbygning. Bor sammen med Torkild.

Else Jensen: F. 1932 i Næsbyhoved-Broby. Højskoleelev 1951 og 1963-64. Husholdningslærer fra Ankerhus 1955. Specialkursus i husholdning 1954-65. Kurser i regnskabslære, maskinskrivning, billedvævning og skaftevævning. Ansat på efterskole fra 1955. Konsulentvikar 1955-56. Egå Efterskole 1969 - Egå Ungdomshøjskole 1970. Underviser p.t. i dansk, tekstilfag, ernæring m.v.

Jesper Gilbert Jespersen: F. 1956 som Københavner. Student 76. Læreruddannet 81 med liniefag musik & formning. Undervist på en række ungdoms- og aften-skoler siden 74, på et arbejdsløshedsprojekt 79-83 og på Smørum Friskole 81-83. Har spillet i mange orkestre, været instruktør til karneval og har rejst i Europa, Østen og Brasilien. Fra sept. 84 på Egå Ungdoms-Højskole. Underviser især i musik og formning. Gift med Pernille.

Pernille Gilbert Jespersen: F. 1959, opvokset i Kbh. Mat/Sam student fra 78. Uddannet tekstlærer på Hellerup Håndarbejdssem. 1983, med læder, strik og beklædning som hovedfag. Elev på Krogerup Højskole 79. Arbejdet som servitrice, hjemmehjælper, sygehjælper og aftenskolelærer. Flere længere ophold i udlandet, Europa, Israel, USA, Asien, Brasilien. Ansat på Egå Ungdoms-Højskole efterår 84. Underviser p.t. i tekstilfag, tro og overtro m.v.

Sus Lindeløv: F. 1957 i Frederikssund. Student 75, Cand. phil. i musik, Århus Universitet 81. Ansat i Egå sept. 82, underviser bl.a. i musik og i normer og livsmønstre. For tiden barselsorlov sammen med Erik, Anna på 3 år og Emil på 2 mdr. Lader op til at starte på skolen igen efter jul.

Elo Madsen: F. 1946 i vestjylland; student, Viborg, lærer på Brejninggård Efterskole 66-67, lærerudd. Holbæk 71, ansat i Egå 71-78, beskæftigelseskonsulent Thisted 78-80, Egå igen oktober 80. Gift med Elna, har tre drenge.

Louis Mogensen: F. 1954 i Ringkøbing. Læreruddannet 1979, liniefag idræt og historie. Fra 1977 ansat på Århus Tekniske Skole. Siden 1981 ansat på Egå Ungdoms-Højskole, underviser i idræt, dramatik m.m. Svømmetræner i HEI.

Inge Nielsen: F. 1943 i København. Realeksamen 1959 - Børnehavepædagog 1973 i Århus - Højskolelærer på den lille Højskole 1974-1981. Fra 1981 ansat på Egå Ungdoms-Højskole. Halvtids i køkkenet og halvtids som lærer. Underviser bl.a. i: Økologi, pædagogik, maskinskrivning og batik.

Mette Marie Dyhrberg Nielsen. F. 1957 i Århus - Student fra Marselisborg Gym. 1977. 5 års erhvervsarbejde, dels som husassistent, dels pæd. med Højskoleophold på Herning F.H. og Ærø F.H. Startede i 82 på Den frie Lærerskole og er fra sept. 84 i årspraktik på Egå. Skal her overvejende undervise i drama, musik og sprog.

Finn Lykke Schmidt: F. 1951 i Haderslev. Realeksamen, bygningsnedker, højskoleophold, H.F., Seminarium, folkeskolelærer. Fra 1978 ansat ved Egå Ungdoms-Højskole. Underviser primært i Teater og drama, Normer og livsmønstre, filosofi og psykologi.

Bestyrelsen for Egå Ungdoms-Højskole

Jan Algreen-Petersen født 1959. Elev på Egå Ungdoms-Højskole i 1976. Har siden været på flere højskoleophold samt udenlandsrejser. Er uddannet landmand og arbejder i øjeblikket som landbrugsmedhjælper i nordsjælland. Sidder i elevforeningens bestyrelse, og blev medlem af skolekredsens bestyrelse i 1980.

Karen Klinge Andersen født 1947. Elev på Egå Efterskole i 1962. Arbejder nu i hjemmet i Ugelbølle. Var medlem af elevforeningens bestyrelse 1969-1979. Kom i skolekredsens bestyrelsen i 1974.

Bjørn Dybkjær født 1937. Ophold på Egå Efterskole 1938-1955. Er læreruddannet og er nu seminarieadjunkt i Odense. Blev medlem af skolekredsens bestyrelse i 1970. Er desuden formand for Nørre Lyndelse friskole.

Gundhild Skovmand Jensen født 1944. Er uddannet lærer, og underviste på Egå Efterskole fra 1968 og senere ungdomshøjskole til 1978. Blev i samme år medlem af skolekredsens bestyrelse, hvor hun er formand. Er endvidere bestyrelsesmedlem i Foreningen for Folkehøjskoler. Underviser i dag på Kjellerup skole.

Inge Kaae født 1953. Ophold på Egå Ungdomshøjskole i 1970. Er uddannet inden for handel og beskæftiger sig i dag med salg af elektroniske komponenter. Sad i elevforeningens bestyrelse 1975-1977. Kom i skolekredsens bestyrelse i 1981.

Arne Mogensen født 1949. Har været lærer i Århus siden 1976. Har siden seminarietiden været optaget af højskolens særlige forhold til uddannelsessystemet og de muligheder, det giver. Kom i skolekredsens bestyrelse i 1977. Hans forældre er tidligere Egå-elever og hans bedstefar var med i den kreds, der stod bag skolens start i 1921.

Anders Willemoes Nielsen født 1919. Var lærer på Egå Efterskole 1945-1954. Blev derefter forstander på Galtrup Efterskole i de næste 10 år. Har arbejdet for Nationalmuseet og siden 1970 været lærer på Levring Efterskole, hvor han bl.a. også var bibliotekar. Nu pensionist og bor i Viborg. Kom i skolekredsens bestyrelse i 1973.

Elever

marts - juni 84

Annette Andersen, 4700 Næstved
Christine Andersen, 3500 Værløse
Kim Andreassen, 7183 Randbøl
Wolfgang Baumgart, D 2390 Tåstrup
Jeppe Bjerrum, 2800 Lyngby
Morten Bjørn, 9610 Nørager
Maiken Boldt, 2000 Kbh. F.
Annette W. Borup, 9850 Hirtshals
Bettina Bruhn, 6372 Bylderup-Bov
Bjarne M. Christensen, 8300 Odder
Naja Christensen, 2610 Rødovre
Anne I Christiansen, 4700 Næstved
Jeanette R. Clausen, 2300 Kbh. S
Patricia Duedahl, 7080 Børkop
Susanne Duerlund, 5240 Odense NØ
Ulla Ebbesen, 3480 Fredensborg
Thorbjørn Elfvengren, 5620 Glamsbj.
Bjørn Fagerberg, 2660 Brøndby Str.
Tim Feldmann, 2500 Valby
Helle Fischer, 3550 Slangerup
Hanne Frilund, 6100 Haderslev
Rikke Fynbo, 9575 Bælum
Jens Hallar, 1822 Kbh. v
Annika Hansen, 3800 Torshavn
Lena Hansen, 3660 Stenløse
Anders Holst, 2630 Tåstrup
Anne Mette Jensen, 4470 Svebølle
Käte M. Jensen, 8500 Grenå
Mette R. Jensen, 8500 Grenå
Pia Lykke Jensen, 2620 Albertslund
Rune Johansen, 4243 Rude
Malene L. Jørgensen, 3520 Farum
Uffe Jørgensen, 5240 Odense NØ
Lotte Kofoed, 5471 Sønderød
Karin Ladefoged, 8472 Sporup
Kent F. Larsen, 5240 Odense NØ
Linda H. Hansen, 2980 Kokkedal
Nolan Mattsson, 2800 Lyngby
Kirsten Mennicke, 4623 Ll. Stensved
Morten H. Nielsen, 3050 Hunlebæk
Rikke Feltmann Nielsen, 1720 Kbh. V
Solveig Nissen, 8660 Skanderborg
Katrine Nordow, 2400 Kbh. NV
Gitte Passera, 2980 Kokkedal
Mette B. Pedersen, 9850 Hirtshals
Søren L. Pedersen, 2000 Kbh. F.
Gro Scobie Petersen, 6000 Kolding
Monica Petersen, 1752 Kbh. V.
Lea Poulsen, 2630 Tåstrup
Jane Rasmussen, 2700 Brønshøj
Nanna C. Rathzach, 3630 Jægerspris
Torben Ravn, 7000 Fredericia
Henrik Schultz, 2840 Holte
Morten Stathlschmidt, 2800 Lyngby
Anna-Laura Søgaard, 2100 Kbh. Ø
Sanne Bertram Sørensen, 4140 Borup
Helle Thorup, 8400 Ebeltoft
Jesper Thrane, 2650 Hvidovre
Ditte Vestergaard, 9000 Ålborg
Helle Wang, 3400 Hillerød
Anne Willer, 2610 Rødovre
Bettina Winterberg, 5250 Odense SV
Lone Ægidius, 5792 Årslev

ANNETTE P ANDERSEN

BIRGIT E ANDERSEN

CHRISTINE ANDERSEN

KIM ANDRASEN

WOLFGANG BAUMGART

JEPPE BJERRUM

MØRTEJBJØRN

MARIKEN BOLDT

ANNETTE BØRUP

HELENE BRØDSESEN

BETTINA BRUNN

BJARNE M. CHRISTENSEN

NANA CHRISTENSEN

ANNE CHRISTIANSEN

JEANNETTE CLAUSEN

GEORG DELKOV

PATRICIA DUEDAHL

SUSANNE DUERLUND

LISEBETH EBBESEN

ULLA EBBESEN

THORBJØRN ELFVINGREN

BJØRN FAGERBERG

TIM FELDMANN

HELLE FISCHER

HANNE FRILUND

RIRKE FYNBO

LASSE FØHNS

FRANK GUSTAFSON

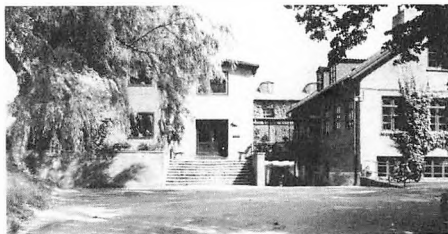
JENS HALLAR

HANNA HANSEN

LENA HANSEN

ANDERS HØLST

KATE M. JENSEN

LISEFLYTTE JENSEN

METTE RØRBÆK JENSEN

PIA LYKKE JENSEN

RUNE JOHANSEN

MALENE KETH-JØRGENSEN

LUFFE JØRGENSEN

LCTTE KØFDØD

KARIM LADEFØGED

KENT LARSEN

NOLAN MATTSSON

KIRSTEN HENNICKE

HENRIK NIEBUHR

MØRTEJ HALLER NIELSEN

RIRKE FELTMANN NIELSEN

SOLWEIG NISSEN

EGÅ UNGDOMS-HØJSKOLE

5. marts 84 - 22. juni 84

KATRINE NORDOV

GITTE BJØRK PASSERA

METTE B. PEDERSEN

SØREN L. PEDERSEN

GRO SCODDE PETERSEN

MONICA PETERSEN

TINE PETERSEN

LEA POULSEN

JANE RASMUSSEN

NANNA RATHZACH

TORBJERN RAVN

HENRIK SCHULTZ

MØRTEJ STAHLSCHEIDT

KIM SVEJSTRUP

ANNA-LAURA SØGAARD

SANNE BERTRAM SØRENSEN

DE HELLE THORUP

JESPER THORNE

DITTE VESTERGAARD

LISE ROSCHOU

JENS RØSTRUP-JESSEN

ELSE JENSEN

ELD MAOSEN

ELNA MARIE MADSEN

INGA POULSEN

LIS HANSEN

HELLE WANG

ANNE WILDER

BETTINA WINTERBERG

LONE KJØDUS

ERIK PI H CHRISTENSEN

SUS LINDØLV

TORKILD HØLST

SØREN ØLSEN

INGE LISE VDRÆ

FINN SCHMIDT

INGE NIELSEN

LOUIS MOGENSEN

ANNE LISE GREGERSEN

ERIK VESTERGAARD

Elever

Sept. 84 - feb. 85

Annette Storm Andersen, 5800 Nyborg
Nanna Backhaus, 3200 Helsingø
Marianne Bech, 3450 Allerød
Anne »Rigmor« Bendiksen, 9370 Hals
Janne Bisgaard, 9620 Ålestrup
Nikolaj Bloch, 3200 Helsingø
Kim Sune Brorfelde, 4000 Roskilde
Susanne Bugge, 9550 Mariager
Hanne Christiansen, 4380 Nyrup
Tina Christiansen, 5750 Ringe
Karina Lise Ekvall, 4000 Roskilde
Pelle »Sønne« Engbart, 2300 Kbh. S
Søren Fink, 8850 Bjerringbro
Loni Christian Gullestrup, Skørping
Anne Baldtzer Hansen, 3400 Hillerød
Louise May Hansen, 8400 Ebeltoft
Lotte Engmark Hauritz, 7500 Holstebro
Per Hemmingsen, 3460 Birkerød
Ingelise Hermund, 2630 Tåstrup
Randi N. Hildebrandt, 9870 Sindal
Camilla Holm, 8544 Mørke
Lone Ulla Horne, 5700 Svendborg
Nina Hønborg, 5250 Odense S.V.
Morten Lykke Hørup, 6715 Esbjerg N
Benn Høy, 6700 Esbjerg
Janne Høyland, 2770 Kastrup
Mia Stegmann Jensen, 2700 Brønshøj
Henning Jessen, D 2398 Harrislee
Mette Johansen, 2730 Herlev
Lise Hertz Johnsen, 8000 Århus C
Linda Jürgensen, 6270 Tønder
Lotte Jørgensen, 4000 Roskilde
Jeannette Kjær, 9000 Aalborg
Rikke Nygaard Kristensen, 5560 Årup
Peter Rabølle Kaae, 5464 Brenderup
Mads Elsig Laursen, 8200 Århus N
Charlotte E. Lønborg, 8362 Hørning
Bodil Klitgaard Madsen, 8800 Viborg
Jette N. Mhaolcatha, Irland
Kerstin Molsted, 4230 Skælskør
Helle Mortensen, Frederiksværk
Kent Busk Mortensen, 2750 Ballerup
Hanne Krogh Mortensen, 1920 Kbh. V
Liselotte Nielsen, 9550 Mariager
Majbrit Nielsen, 7430 Ikast
Abbelone Borch Nielsen, 8500 Grenå

Helle Freiling Nielsen, 5800 Nyborg
Gitte Mariane Nielsen, 9830 Tårs
Marianne V. Nielsen, Brønderslev
Susanne Nør, 9400 Nørre Sundby
Ann Britt Olsen, 5220 Odense S.Ø.
Lisbeth Krag Olsen, 5471 Sønderø
Charlotte Overbeck, 8870 Langå
Anders »Onkel« Pedersen, 9000 Ålborg
Bettina Ovgård Petersen, Tølløse
Susanne Philipsen, 4100 Ringsted
Karen Pilegaard, 4440 Mørkøv
Ida Ravn, 1902 Kbh. V.
Henrik Barner Ravnsborg, Næstved
Sigurd Roldborg, 9440 Åbybro
Mette Cecilie Runge, 2970 Hørsholm
Marlene Siefert, 4000 Roskilde
Ole Simonsen, D 2394 Satrup
Rolf Erik Sjøen, 9000 Ålborg
Lene Sørensen, 9230 Svenstrup
Malene B. Sørensen, 3450 Allerød
Ane Meinert Sørensen, 8800 Viborg
Iben Tolstrup Sørensen, 8900 Randers
Lene Thomsen, 6534 Agerskov
Kari Thynebjerg, 3460 Birkerød
Christine Tiegel, 5620 Glamsbjerg
Susanne Toft, 3460 Birkerød
Thomas Haugsted Taatø, 2980 Kokkedal
Jane N. Vahlkvist, Brøndby Str.

SIDSTE: Den 13. november prøverejses møllen med vinger

- men der lang vej endnu før den snurrer ...